

พระอธิการเกีย

ผู้ที่ย้าย "กุฎิทอง" มาปลูกที่วัดภุมรินทร์ เมื่อปี ๒๔๕๖

บ้านดนตรี ซึ่งใช้อาคารโรงเรียนวัดภุมรินทร์กุฎิทอง
เป็นที่ทำการสอน

พระครูวิมลภาวนาจารย์
เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน

ภูมิลำเนาเดิมอยู่ตำบลคำโพน อำเภอลำดวน จังหวัดบุรีรัมย์ บิดา-มารดา มีอาชีพทำนา อุปสมบทเมื่ออายุ ๒๐ ปี ที่วัดเกตุการาม จังหวัดปราจีนบุรี ย้ายมาอยู่วัดภุมรินทร์กุฎิทอง เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๑ เพื่อช่วยงานพระครูสถิตสมุทรคุณ เมื่อท่านมรณภาพคณะสงฆ์ได้แต่งตั้งท่านเป็นเจ้าอาวาสเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๓๙ ซึ่งท่านได้พัฒนาวัดเจริญรุ่งเรือง เช่น จัดตั้งพิพิธภัณฑสถาน บวรกุฎิทอง บวรนิเวศสถาน อาคารเรียนให้เป็นบ้านดนตรี สร้างเขื่อนหน้าวัด จัดตั้งศูนย์วิปัสสนากรรมฐาน

สิ่งที่น่าสนใจ

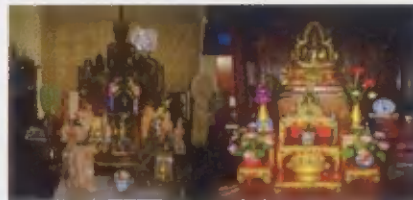
พิพิธภัณฑสถานอุทยานการศึกษา

กุฎิทอง ซึ่งสร้างในสมัยรัชกาลที่ ๑

อุโบสถ ภายในประดิษฐานพระศักดิ์สิทธิ์ และ
รอยพระพุทธรูปจำลองอายุกว่า ๒๐๐ ปี

ภาพภายในพิพิธภัณฑสถาน และกุฎิทอง

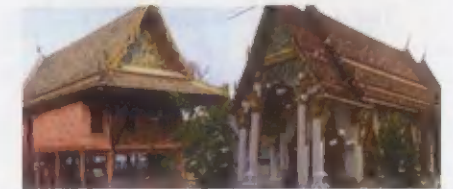

ภาพภายในอุโบสถ

วัดภุมรินทร์กุฎิทอง

ตำบลสวนหลวง อำเภออัมพวา

จังหวัดสมุทรสงคราม

โทรศัพท์ ๐๓๔-๗๕๑-๔๙๒, ๐๘๑-๔๐๙-๐๕๖๗

<http://phummarin.pantown.com>

<http://watphummarin.multiply.com>

วัดภุมรินทร์กุฎีทอง

ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำแม่กลอง ปากคลองประชาชื่นฝั่งตะวันตก มีกุฎีทองเป็นเรือนไม้สักทองขนาดใหญ่สร้างโดยสมเด็จพระชั้นภจของสมเด็จพระอมรินทราบรมราชธานีศรีอยุธยาในรัชกาลที่๑ เพื่อถวายเจ้าอาวาสวัดบางลำปอน ต่อมาบริเวณที่ปลูกกุฎีทองถูกน้ำทะเลเจดลิ่งพังจึงต้องย้ายกุฎีทองมาไว้ที่วัดภุมรินทร์

วัดภุมรินทร์นี้สร้างขึ้นมาเมื่อปี พ.ศ.๒๔๓๑ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ โดยนางสาวท่ม พงษ์พิทักษ์ เป็นผู้สร้าง นอกจาก นางสาวท่มแล้วก็มี นายแจ้ง นางชม พงษ์พิทักษ์ ได้ร่วมบริจาคทรัพย์สร้างวัดด้วย และได้ตั้งชื่อว่า "วัดภุมรินทร์" หลังจากย้ายกุฎีทองจากวัดบางลำปอนมาไว้ที่วัดนี้ จึงเรียกชื่อรวมกันว่า "วัดภุมรินทร์กุฎีทอง" ภายในวัดมีพิพิธภัณฑ์เป็นอาคารคอนกรีตสองชั้น สำหรับจัดแสดงโบราณวัตถุ นอกจากนี้ ยังมีบ้านดนตรีไทยซึ่งใช้อาคารโรงเรียนวัดภุมรินทร์กุฎีทองเป็นที่สอนดนตรีไทยและศิลปะการแสดงพื้นบ้านและการเจ็ดหุ่นกระบอกเพื่อฟื้นฟูส่งเสริมมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่น

หลวงปู่พระปลัดหิน

หลวงปู่ปลัดหิน สมภารวัดบางลำปอนผู้ทำนายดวงชะตาของกษัตริย์จะได้เป็นนางพญาพญาพญาพิทักษ์ ซึ่งต่อมาได้เป็นพระมหาลิทธิในรัชกาลที่ ๑

ตำนานกุฎีทอง

มีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่าวัดบางลำปอนนี้มีสมภารอยู่องค์หนึ่งเชี่ยวชาญในทางสมถะวิปัสสนา ญาณแก่กล้า สามารถทั้งทางในเห็นเหตุการณ์ในอดีตและอนาคตได้แม่นยำทำให้มีคนเคารพนับถือมากมีเศรษฐีตระกูลหนึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่แถวบางช้างสืออำเภออัมพวาในปัจจุบัน โดยเรียกว่าเศรษฐีบางช้างเป็นที่รู้จักกันไปทั่ว บุคคลในตระกูลนี้ ปรารถนาจะเป็นเจ้าเมือง เช่นพระแม่กลองบุรี(เสม) ต้นตระกูลวงศาโรจน์ พระแม่กลองบุรี(ศร) ต้นตระกูล ณ บางช้าง มีฐานะมั่นคงว่ารวยกว่าตระกูลอื่นในลุ่มน้ำแม่กลอง เศรษฐีทองและเศรษฐีสิน ตั้งเรือนอยู่ในแขวงบางช้าง บริเวณวัดจุฬามณี มีบุตร-ธิดาหลายคน ธิดาคนหนึ่งชื่อว่านางนาค เป็นกุลสตรีที่มีความงามเป็นที่เลื่องลือ สมัยนั้นพระเจ้าแผ่นดินแห่งกรุงศรีอยุธยา มีพระทัยหมั่นอยู่ในกามคุณและแสวงหาสตรีรูปงามไปเป็นนางสนมนางบำเรอจึงโปรดให้มหาดเล็กคอยสืบเสาะหาสตรีรูปงามไปถวายครั้งหนึ่งมหาดเล็กคนสนิททราบลูลว่า มีสตรีรูปงามในแขวงบางช้างนางหนึ่งเป็นบุตรเศรษฐีบางช้าง จึงโปรดให้เจ้าเมืองราชบุรีไปสุ่ขอต่อบิดา-มารดา ด้วยสมัยนั้นเมืองสมุทรสงครามเป็นหัวเมืองตรีขึ้นต่อเมืองราชบุรีส่วนเมืองราชบุรีเป็นหัวเมืองชั้นโท ท่านเศรษฐีทองและภรรยา ได้มาเบี่ยงว่าขอถามความสมัครใจของธิดาก่อน จึงนำความไปปรึกษาพระแม่กลองบุรี (เสม) เจ้าเมืองแม่กลองซึ่งเป็นญาติก่อน ธิดาของเศรษฐีทองไม่สมัครใจเป็นนางสนมในวัง เศรษฐีทองสงสารธิดา จึงพร้อมด้วยเจ้าเมืองสมุทรสงคราม นำ

ความเข้าหาวิกับหลวงพญาอินทรี(ทองดี) เสมียนตรากรมมหาดไทย หลวงพญาอินทรีก็ได้เกิดปัญญาวินิจฉัย

ทองด้วงบุตรชายได้บวชเรียน แล้วยังไม่สึกครอง หากได้ธิดาเศรษฐีทองมาเป็นภรรยาก็นับว่าเหมาะสมกันยิ่ง เพราะเป็นหญิงอุดมด้วยทรัพย์สมบัติและรูปสมบัติ ฝ่ายชายแลกรูปงามมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ปรารถนาในวังนับว่าเหมาะสมกันยิ่งนัก ทั้งยังเป็นเกราะป้องกันมิให้ธิดาตกเป็นสนมในวัง เมื่อคิดดูบายได้ทั้งสองฝ่าย จึงเห็นดีด้วย จึงได้ทำฎีกาการนทูลว่าธิดาท่านเศรษฐีบางช้างตนได้สุ่ขอให้นายทองด้วงบุตรชายแล้วขอพระ ราชทานให้แก่บุตรชายของตนเสียเถิด พระเจ้าแผ่นดินได้ทราบเพียงก็ดลิตศัพทความงามของนางนาคแต่ยังมีเคียดได้ทอดพระเนตรรูปว่าหน้าตา จึงมิได้อาลัยและพระราชทานอนุญาตให้วิวาห์ได้ตามความประสงค์ ครั้นถึงเมืองสมุทรสงครามเศรษฐีทองจึงชวนภรรยาและธิดาท่านนทูลที่วัดบางลำปอนและขอให้สมภารตรวจโศกชะตาสิ และกำหนดวันวิวาห์มงคลสมภารได้ดูแล้วได้กล่าวกับเศรษฐีทั้งสองว่า ธิดาของท่านมีบุญวาสนามากจะได้เป็นนางพญาพญาพิทักษ์ยักวงศ์ตระกูลให้เป็นสุขเป็นที่พึ่งแก่คนทั้งหลาย เพราะบุญกุศลปรารถนาชาติตามมาให้ผลในชาตินี้ท่านเศรษฐีทอง และ ธิดากล่าวว่าถ้าเป็นจริงจะสร้างกุฎีทองถวาย ต่อมาธิดาท่านเศรษฐีทองได้วิวาห์มงคลกับนายทองด้วงมหาดเล็ก ต่อมาได้ตำแหน่งหลวงอำมฤตวิ หลวงยกบัตรราชบุรี และ เมืองสมุทรสงคราม ปรารถนาในกรุงธนบุรีได้เลื่อนเป็นพระราชวรินทร์ เจ้ากรมพระตำรวจซ้าย พระยาอภัยรณฤทธิ์ พระยาบวรราช เจ้าพระยาจักรี สมเด็จเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก และเมื่อหมดบุญพระเจ้าตากสินมหาราช ได้ปราบดาภิเษกเป็นพระมหากษัตริย์จึงได้เป็นอัครมเหสีของพระมหากษัตริย์ พระบรมราชินีในรัชกาลที่๑ แห่งกรุงรัตนโกสิน

เศรษฐีทั้งสองจึงระลึกถึงคำทำนายของสมภารวัดบางลำปอน จึงได้สร้างกุฎีทองถวาย ประมาณปี พ.ศ.๒๓๓๕-๒๓๓๖ วัดบางลำปอนจึงได้ชื่อว่า "วัดบางลำปอนกุฎีทอง" เมื่อวัดนี้ถูกน้ำทะเลเจดลิ่งพัง จึงได้รื้อกุฎีทองมาปลูกที่วัดภุมรินทร์เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๔๐